

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **ČKD Kutná Hora, a. s.**, IČ 005 08 055, se sídlem Karlov 197, Kutná Hora, zast. Mgr. Janem Džiamou, advokátem, se sídlem Tábořská 2025, Černošice, proti žalovanému: **Rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016, č. j. 11 Ad 5/2015 – 45,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. 8. 2016, č. j. 11 Ad 5/2015 – 45, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2015, sp. zn. S-SP-VZP-14-02173484-A9HB, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, regionální pobočky v Praze, jímž byla žalobci uložena povinnost zaplatit penále ve výši 1.000.000 Kč na účet Všeobecné zdravotní pojišťovny.

[2] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že nástupem vykonatelnosti rozhodnutí žalovaného se stává dlužníkem Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP). VZP by díky tomu mohla zveřejnit stěžovatele jako svého dlužníka na svých internetových stránkách, případně na dalších místech. V důsledku toho by hrozila stěžovateli existenční nouze, neboť: (a) pojišťovny, u kterých stěžovatel pojišťuje pohledávky, které vznikají dodavatelům vůči stěžovateli z titulu dodávek materiálu a surovin mohou snížit pojistné limity, případně mohou využít svého práva vypovědět smlouvy, a (b) banky, které poskytují stěžovateli úvěrové financování, mohou uplatnit vůči stěžovateli sankční opatření, např. zastavit další financování či zesplatnit úvěry. To by mohlo mít zásadní negativní dopad na podnikání stěžovatele, stejně jako nutnost zaplatit předmětné penále, jelikož stěžovatel se nyní nachází ve ztrátě. Výkon napadeného rozhodnutí a jeho jiné právní následky tak pro žalobce znamenají citelnou újmu, která je nepoměrně větší, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že s přiznáním odkladného účinku souhlasí.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 – 115).

[5] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele i z obsahu spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Výkon rozhodnutí žalovaného by mohl stěžovateli způsobit hospodářské ztráty. Stěžovatel hrozící újmu navíc doložil relevantními podklady. Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti souhlasil a lze tedy vycházet z toho, že pro něho nebude znamenat újmu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Splatnost penále a případné vymáhání dlužné částky by mohlo představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily.

[7] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na výběru pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Tento veřejný zájem však ohrožen není, jelikož v posuzovaném případě jde pouze o penále z prodlení s platbami pojistného na veřejné zdravotní pojištění, nikoliv pojistné samotné. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dojde pouze k odložení vykonatelnosti správního rozhodnutí do doby, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodne. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[8] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí

pokračování

o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu